

12573/422
Egy ján re' 1853

Kedves barátom,

Idé zaima külvők tőz pftot, kivánon,
misch egészszeggel s emlíkerrel meg
hogy se is voltál valaha, ha voltál je,
gény legény, mint minő mof, mi "ragyuar
s hogy enősen utban vagyunk ~~enő~~ "boq."
Korban keresni "hogy agutai merit.
láb megfőrdheffünk. Efründjeim e egre
földre, hogy mindent megtefuk, a mit
bíró ei hogy nem forat bíró? Járab
az peretnem atóttat bizonyítgatni, hogy
jóbb lábam oda van s e miatt tetjes
apathiában finlöröm, hangulat és fellem
ei morgidonyaság nélkül. Keziny Gyulai
Balkónak ugyanevát meggyűlt a baji.
— csak egy füstöl reggeltől estig. De
az a ruganyos his ferete labda meg pr
hányatást, vetteteit elbir, s el is viseli
örömeft, kútonőren mof, mintan az elő
főllejével lampalára is elmult. Mit
mondasz ekher a föllejéshez? Van-e
némi hírad, reményed? Kőlj öfrinsén s
döngep, ha jónak látod. Itt, ugy látjuk,
nagyobbán jó sensatiót derott lapunk

Nem volna nagy meglepetés, kisse
peculansabb hangon zengedezni, de az hi-
jsem, ha meg akarunk élni (egyik fiut-
dolgozat most nem is említvén), nem szabad
az eddig^{mi} elfoglalt kényszerűségbe csap-
nunk által. Ugy tartom, a "Hölgyfutár" igen
jól teszi, ha emutai is Hölgyfutár marad,
s a "Vépkang" is jól teszi, ha azt mondja,
hogy emutai "komoly" dolgot ejem nem ad
"olgy" szíjártat up végler, hogy a "novellát"
egy fél kére a fél jobban parafója meg;
a "delibáb" is issacri a "közönséget", midőn
nagyobbára jocosus dolgozlat teszi seli magát,
annyi léf a "pro numeransa", mint a "csillag".
Mi ne künde avonban az a "különös ambicióval"
van, hogy ambár elfogadjuk füvesen a "régiből"
is, ha jön, hanem valami újnemű közönséget
persziánk teremteni, melly maszolható, harap-
ható, practicusabb dolgok utai rágyalozzák,
s a "kördőlől" iszizrik. Reménytem, nem
csupa próbát fogok látni ezen ambicióban,
melly felek, hogy maholnap egy vezércikk
ataljában fog hitörni belölem aranom kinni,
hogy éiffi érthetöbben, mint most.
De nem is ezeret volt elmondani
szándékom.

Meg akarom köszönni a verset, mely-
től holnapi napon fog táncra kelni a kö-
zönség. Tréfán kívül: egy pár „óriásnak” elta-
láltam olvasni elragadtatásomban, s az-
valóságos csárdás „hallottak a hangorban”
s mielőtt arra jöttek, hogy „villámlik a- csillámlik
a...” akkor Székely Józsi elrejté magát egyenget-
ni, billegetni, mármogatni s járni mint a bolond.
Ennyit „vélés nélkül” — pardon!

Hogy nem az élő frámban adtalak,
mint frándéloraim, a miatt Székely Károly
eddig bizonyosan éimervett. Az nap, midőn
horrad nyittem multkor frámbat, Eapton
a Miha verset, hi art meg felpólitásom
vétele előtt, csupán programom olvasása
pólitás horram. Ha Székely nem hiteltelt
volna is, tudtam, hogy irányomban nem for-
mentsege bef jüdségem. Annnyit meg is
honná kell meg tennem, hogy a helyszél is
jüben volram, mintán az élő frámba
minden nemben arasztate valami foly-
satos nélküli egészet adni — a mint
a lap mutatja. Azorat a tripla cre-
geiss felbuddranásorat meg igen nem áhítot-
tam, minőrel a collegák állottak elő-
a három után a liphangban most majd fel-
tűnik ismét solo valami farga csöb.

